

[Inger Stilling Pedersen]

me ud for, hvis man har steder, man gerne vil friholde for spiritus af hensyn til ungdommen, at man ikke kan få lov til det. Jeg synes, man diskriminerer de folkevalgte ved at sige, at det har de ikke forstand på, det har man mere forstand på i et landsbevillingsnævn, der sidder langt væk fra, hvor det foregår.

Men vi har også stillet andre ændringsforslag, bl. a. vedrørende engangsbevillinger, hvor vi mener, at når det drejer sig om offentlig virksomhed, så bør man have samme uddannelse, som når man skal have en bevilling. Vi har også ønsket, at man skal kræve noget med hensyn til uddannelse, når man skal have bevilling. Om ikke andet skal man have branchekendskab, så at man ved, hvad det drejer sig om; det kan jo også opnås igennem kurser.

Skal jeg trække noget mere væsentligt frem af vore ændringsforslag, så gælder det udskænkning af spiritus til personer under 18 år. Der synes at være en tendens til at se mindre alvorligt på denne sag, men det er faktisk lovbrud, når man ikke holder loven, og det gør man altså ikke. Derefter kan man læse i aviserne, at nu synes man, det er på tide, at man lemper noget, for man kan jo ikke have, at der er så mange mennesker, der går og overtræder loven. Det må være den anden vej, man skal gå. Vi mener, at disse bestemmelser bør overholdes, også af hensyn til det ansvar, der stadig væk påhviler forældrene, indtil de unge er fyldt 18 år. Det må være hjemmene, der går foran – det er sagt af mange, og det kan vi være enige om – men det kan være meget svært for hjemmene, når det er så let at komme hen at få spiritus udskænket, som det er i dag.

Der er ikke nogen, der ønsker forbud for at genere ungdommen, men der er heller ikke nogen, der kan være interesseret i den udnyttelse af ungdommen, som ofte finder sted i dag. Hvem har så ansvaret for de problemer, der opstår? Hvem har ansvaret for de handlinger, der bliver begået, mens man er påvirket af spiritus? Ofte betyder det, at disse unge mennesker kan få mén af det hele deres liv. Jeg finder, det er påkrævet, at vi virkelig gør noget, og er det så svært for dem, der har restaurationerne, at se, hvor gamle de unge er, så mener vi man må kunne kræve legitimation. Så har man ikke den

undskyldning, at man troede ikke, de var så unge.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi får gjort noget ved det, og jeg håber, man vil støtte vore ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 45 stemte for, 102 imod.

Ændringsforslag nr. 1, 8 og 12 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

Underændringsforslag nr. 4

forkastedes, idet 30 stemte for, 112 imod; 4 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5

forkastedes, idet 24 stemte for, 130 imod.

Underændringsforslag nr. 7

forkastedes, idet 31 stemte for, 113 imod; 5 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 6

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9

forkastedes, idet 6 stemte for, 145 imod.

Ændringsforslag nr. 10

forkastedes, idet 24 stemte for, 127 imod.

Ændringsforslag nr. 11

forkastedes, idet 46 stemte for, 105 imod.

Ændringsforslag nr. 13

forkastedes, idet 45 stemte for, 106 imod.

Ændringsforslag nr. 14

forkastedes, idet 6 stemte for, 146 imod.

Ændringsforslag nr. 15